

Po planinski poti in ogled zanimivosti na otoku Rab

Na avtobusni postaji v Kočevju se nas je ob 5:30 uri zbralo 25 planincev in odpeljali smo se v smeri Petrine. Ob poti se nam je pridružilo še 7 pohodnikov, tako da je bila skupno število 33. Potovanje se je hitro odvijalo in že kmalu smo bili na Jadranski magistrali. Če je bilo v Kočevju vreme še nekoliko kislo, se je proti jugu zjasnilo in ponujalo nam je lepe razglede na hrvaško obalo in otoke. V trajektni luki Stinica je bilo dovolj časa za jutranje okrepčilo, nato pa trajekt do Mišjaka in avtobus do Mundanije, kjer nas je pričakal naš planinski prijatelj Branko iz Rabskega planinskega društva. Po kratki predstavitvi poti smo se kar kmalu podali na pot proti najvišjemu vrhu otoka Rab Kamenjak (408 mnm). Kadar pridemo slovenski planinci, v katero od republik bivše skupne domovine, nam vedno pripravijo posebno ponudbo z nekoliko bolj začinjeno potjo. Ker smo Slovenci znani kot dobri pohodniki, nam je tudi Branko pripravil pot proti vrhu po večinoma brezpotjih. Seveda pa je vedel zakaj, saj so se nam odpirali čudoviti razgledi na skoraj celoten otok z izjemo južnega dela. Zaradi tako lepih razgledov, obilice rastlinja in razlag, ki smo jih bili deležni z Brankove strani, smo porabili do vrha skoraj tri ure, namesto uro in pol kot je po normalni poti. Nekateri so se nekoliko pošalili, da je to zato, ker smo šli okoli r..i v žep. Sicer pa časa je bilo dovolj in na vrhu smo si privoščili malico iz nahrbtnika, ki so jo začinili naši prijatelji iz osilniškega konca, pa tudi Branko je potegnil prisrčnico in nam dal za pokušino njihovo lozovačo.

Povratak do izhodišča je potekal po Premužičevi stezi, ki je lepo urejena, ne prestrma planinska pot, ki nas je pripeljala do izhodišča. Vmes smo se ustavili tudi na razgledišču »Tomašičeva vidilica« od koder je bil lep razgled na mesto Rab z okolico. Z vrha pa do avtobusa smo porabili slabo uro. Tu smo se poslovili od našega vodnika Branka, ki so ga čakali drugi opravki, nam pa je pripeljal vodnico Romano, ki nam je razkazala ostale znamenitosti Raba.

Najprej smo se odpeljali v Kampor na ogled spominskega parka, delo slovenskega arhitekta Eda Ravnikarja, ki stoji na mestu fašističnega taborišča. Kot je znano je bilo v tem taborišču preko 15.000 taboriščnikov od med njimi mnogo mater z otroci, ki so bili izpostavljeni strahovitim razmeram. Točna številka ni znana, vendar je precej točna ocena, da je umrlo preko 5.000 taboriščnikov. Ker je bilo tu veliko Slovencev je bil za nekatere ogled precej čustven, saj so tu pokopani tudi nekateri bližnji svojci pohodnikov.

Z avtobusom smo se nato odpeljali do parkirišča pred mestom Rab in peš odšli do restavracije na malico. V restavraciji nas je čakalo presenečenje v obliki predsednika Rabskega PD, ki pa nam je predstavil posebna gosta, župana občine Kočevje dr. Vladimirja Prebiliča in direktorico občinske uprave Lili Štefanič. Namreč, občina Rab in občina Kočevje sta pobrateni in ker je 9. maj občinski praznik na Rabu se je delegacija naše občine udeležila proslav ob tej priliki. Med drugim sta se udeležili položitvi venca pred spomenikom žrtvam, v spominskem parku Kampor.

Po dobrem golažu in pivi (ali dveh) smo se v spremstvu naše vodnice odpravili na ogled mesta. Rab ima tako bogato zgodovino, vse od pred Rimskega cesarstva pa do danes, da bi zmanjkalo prostora in časa, da bi vsaj malo opisal to kar nam je predstavila ga. Romana. Vsekakor je bilo še vedno dovolj časa, da so šli ta pogumni zaplavati, prisluhnili smo ansamblu, ki se je pripravljala, da bo igral na večerni »fešti«, nato pa na avtobus, na trajekt in okoli polnoči smo bili doma v deževnem Kočevju.

mm

